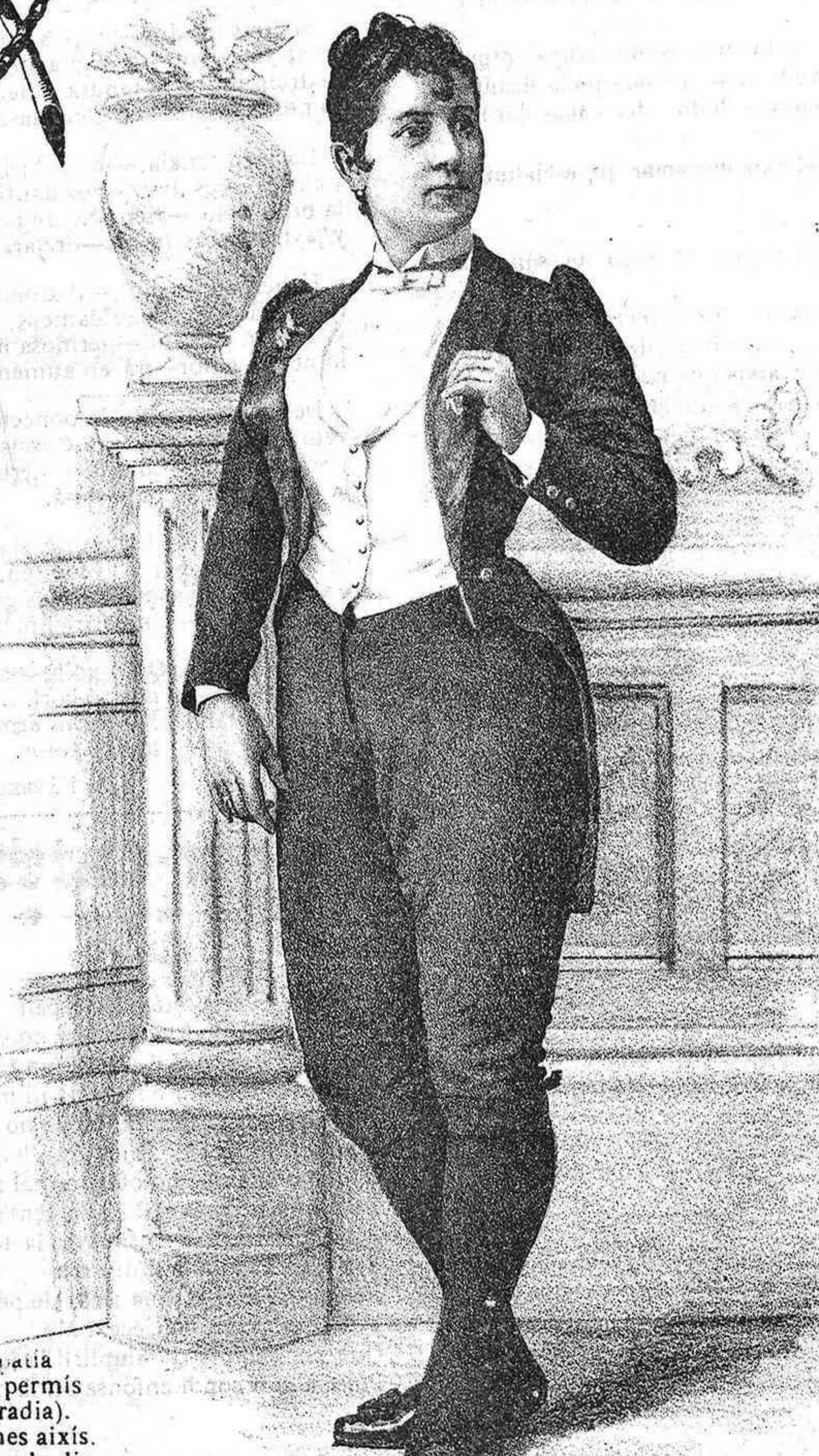

ANY V

NÚM. 204

BARCELONA 22 JULIOL 1892

Als homes, associatia
 los hi tinch (ab lo permís
 dels d' aquella cofradia).
 Pero 'l qu' es homes aixís,
 que me 'n portin cada dia.

Gopia fot. de A. Esplugas

LO SENYOR OLIVERAS

AIG endevinar que se 'n deya.

Nos passejavam per la Rambla ab en Pepet del Hort y lo várem veurer fent éll lo mateix pel devant del Liceo. Es un tipo marcat; vist una vegada se 'l véu cada dia; d' uns quaranta cinch á cinquanta anys, vestit á l'última moda qu' encara 'l perjudica ab son tall desgarrat y bigoti negre artificial, nas com un boniato, coll de camisa alt, blanch com la nèu, una flor en lo trau y mirant per tot ab un ayre marcat de satisfacció, ignorant lo fástich que fá y lo repulsiu qu' es.

Lo Pepet lo va veurer primer y va cridar-mhi l' atenció.

—Mira, Serrallonga, quin tipo, va dir senyalant-mel ab lo dit mentras l' altre 's mirava á una polla ficant-se un dit de la má dreta en una de los dos cóbas del boniato.

—Lo senyor Oliveras! vaig exclamar jo, esclafint la rialhada.

—¿Que 'l coneixes?

—No l' havia vist may, pero 't jugo un *sanvisch* que se 'n diu.

Lo Pepet va somriurer ab ayre d' incredulitat.

—¿Que ho duptas?, vaig anyadir jo, donchs vas á veureho; fora lo primer tipo aixís que no se 'n dignés. Y allargant lo pas vam dirijirnos al nostre home; al arribar á dos passos d' éll, crido jo: ¡Senyor Oliveras!

Cap quinto dóna la *media vuelta* ab lo salero que va donarla lo nostre home.

Nosaltres vam seguir lo camí com si tal cosa y de regull várem veurer com buscava ab la vista al autor del vocable.

—¿Qué tal? vaig dirli á n' en Pepet al estar á deu ó dotze passos d' aquell bèstia.

—¿Qué vols que 't diga?... No n' estich convensut.

En aquell moment jiro la cara y 'm veig á lo home que s' havia aturat ab en Codolosa.

—Esperemnos, ara ho sabrém, y veurás com ademés es lo marit ó *querido* d' una dona *sui-géneris*, d' una... cosa fora de lo normal.

—Bè, ara l' has pegada per qui.

—Calla, qu' ara aquell lo deixa y 's dirigeix á nosaltres.

—Tú, Codolosa, vaig cridarli sense esperar qu' arribés á hont eram nosaltres. ¿Com se diu aquell senyor ab qui ara parlavas?

—Senyó Oliveras.

Lo Pepet va obrir los ulls plens d' admiració.

—Y qué fá aquest home? vaig anyadir dirijint-me al popular vate.

—Oh!... que jo sábiga, 'm respongué, no té mes feyna que la de fer lo burro pels passeigs de Barcelona.

—Déu tenir renda?...

—No sé; l' únich que puch dirvos es qu' es viudo y está ab una sonámbula y cartera de primera classe.

—Una rialhada á duo va ser la contestació nostra.

'N Codolosa va amoscarse.

—Bè... qué volen dir aquestas rialhadas? va exclamar en Joseph María.

—Rés, home, rés. Es que sense coneixer á aquell tipo ni haverlo vist may he endevinat lo seu nom y hasta la seva ocupació. Y desenganyeu, vaig anyadir, hi ha homes que s' han de dir lo nom que 's diuen, fer l' ofici que fan y fins pensar lo que pensan.

En aquell moment passava un xicot ab brusa vermella y ratllas negras, pentinat á pan y toros.

¿Veyéu? 'm jugaría la vida qu' aquest mestre es taberné.

Al acabar de dir jo aquesta frase lo jove 's ficava á la tenda de vins de frente la Virreyna.

Hi ha cosas que no fallan.

SERRALLONGA.

PROP LA FONTEJA

Sentats los dos—prop la fonteta
hont va saltant—l' aygua amament
podrém juntar,—tendra nineta,
lo nostre amor—ab goig plascent.

Lo jorn renaix,—lo sol brilleja
y ab sós raigs d' or—nos daurarà;
la brisa suáu,—¿sents?... remoreja
y ¡ay!, nostres fronts—orejará.

L' herbeig bosquí,—l' aroma seva
nos durá prop—seguidament,
y, ab son perfúm,—hermosa meva,
lo nostre amor—irá en augment.

Del lloch aquell,—la poncelleta
veurém ensemps—també esclatá,
y son perfúm,—com de l' herbeta
la brisa suáu—nos portará.

Los aucellets—batent sas alas
veurás volar—per 'llí prop téu,
y ab cançons que son—totas sas galas,
n' endolcirán—ton cor y 'l méu.

¡Quín goig!... ¡Quín goig,—la prenda mía!
¡Com glatirá—lo nostre cor!...
Oh, sí; en tal lloch—plé d' armonía,
unir podrém—lo nostre amor.

S. FÁBREGAS CASANOVAS.

A UN CRÍTICH

SONET

No nego de vosté que té pali	ca
Ni nego sa importancia que no es po	ca,
Mes no deixa per xó d' esse un tano	ca
Que no entén son ofici gens ni mi	ca;
Lo que vosté llegeix, luego ho criti	ca,
Ningú li priva aixó, mes gran bojo	ca
¿Que no veu que no ofén may al que to	ca
Puig que no més alaba á la gent ri	ca?...
Lo que vosté defensa n' es la te	ca
Y per xó á la lletja li diu ma	ca
Per tindre així alguna unsa de perru	ca,
Y vagi criticant de Ceca á Me	ca
Que per compte d' omplirli la butxa	ca
Potsé algún cop li enfonsarán la nu	ca!

PERE LLORET.

SOTA TERRAT

Si, senyors, ja m'hi mudat,
y 'l cambi á tothom previnch,
ara 'l domicili 'l tinch
en quart pis, sota terrat.

Dirán vostés qu' es molt alt,
que pujant se treu lo fel,
qu' está casi aprop del cel
y que l' escala es fatal.

Tot aixó es molta vritat,
tenen rahó clara y neta,
pero en cambi fá mes poeta
y sovint s' hi está inspirat.

Jo 'ls faré veure al moment
aquí en molt poqueta estona,
qu' es una ganga molt bona
y s' hi está perfectament.

Aixís que lo sol se lleva,
sense rentarse la cara,
ja veurán com se prepara
per entrar á casa meva,
sens que tinga d' aná al moll,
al Parque ó al Plá de Llotje
sens pòr de perdre 'l rellotje
ó que 'm xafin l' ull de poll.

Hi ha molts senyors que al estiu
van al camp á pendre 'ls ayres
exposats á mil desayres
de la gent que á fora viu.

Donchs si com jo fossin pobres
may se veurian aixís,

puig que llogant un quart pís
ayres tindrían de sobras.

A la nit que hi ha tempesta
jo hi disfruto de debó,
contemplant desde 'l balcó
com al cel están de festa,
vevent los fochs *naturals*
com tenen l' espay encés,
puig que no componen rés
los nombrats *artificials*.

Quan ne som al mes dels gats
jne volen de gats y gatas'....
que deixant lliures las ratas
voltan per dalt dels terrats!...

L' altra nit aprop d' un pal
arrupit vaig veuren un,
que 'l pobre estava de punt
igual qu' un municipal.

Esperava una *mixeta*
blanca com un glop de llet,
de cos prim y bufonet,
ullets blaus é ignocenteta.

Pero aquella nit fatal
á la cita no acudia,
y lo cor d' ell se fregia
sent un toch cada caixal;
quan al terrat del costat
s' ouhen gemechs y ¡meu! ¡meu!
y coneixént ell la veu
ne salta al altre terrat

Quedant allí molt sorprés
al veurer al seu devant
qu' ella s' estava jugant
ab tres ó quatre gats més.

Veyent ultratjat l' honor
ab los altres vol venjarse,
comensant á esgarraparse
ab molta rábia y furor.

Resultant de tal escena,
després de soroll y crits,
entre los morts y ferits
tot una sabata plena.

Péls terrats veig placenteras
festejar molts xicotas...
si la lluna fá *ganyotas*
y *rinyas* de bugaderas;
demostrant alguna astuta
que al decoro fa traveta,
que si té la roba neta
sol tenir la llengua bruta.

Ja veuhem si es ben distret
lo viure sota terrat,
jo desde que m' hi he mudat
que 'm dono per satisfet.

Y del que estich content més
de ma altura colosal,
es que desd' que visch tan alt
no 'm visita cap *inglés*.

M. GARDÓ FERRER.

QUINA - MOMO

No una poesia; un tomo
de poesias, francament,
se mereix, per lo excel·lent,
lo nou licor *Quina-Momo*.

Vull que consti en LA TOMASA
que 'l *Quina-Momo* es licor
que fá molt y molt honor
á la Indústria qu' es de casa.

De sustancias vegetals
lo *Quina-Momo* compost,
es digestiu de poch cost
que agrada y cura tots mals.

Licors estrangers y nostres
del *Quina-Momo* al devant,
tan beguts ja no serán
com antes, després dels postres.

Los públichs establiments,
quan los parroquians lo tastin,
del *Quina-Momo* que gastin
no 'n tindrán pe 'ls concurrents.

Quan adquireixi 'l domini
del bon gust, lo *Momo-Quina*,
fará veure la padrina
al famós *Benedictini*.

No una poesia; un tomo
de poesias, francament,
se mereix, per lo excel·lent,
lo nou licor *Quina-Momo*.

PEPET DEL CARRIL.

BONAS Y MALAS

Quan m' aymia apropet meu
cansonetes d' amor canta
ab sa veu com lo trinch d' or
fa competencia á los ángels.

Y quan ma sogra rondina
á prop de la llar-de-foch
imitan molt sas paraulas
lo rumor d' un burinot.

J. MIRALLES.

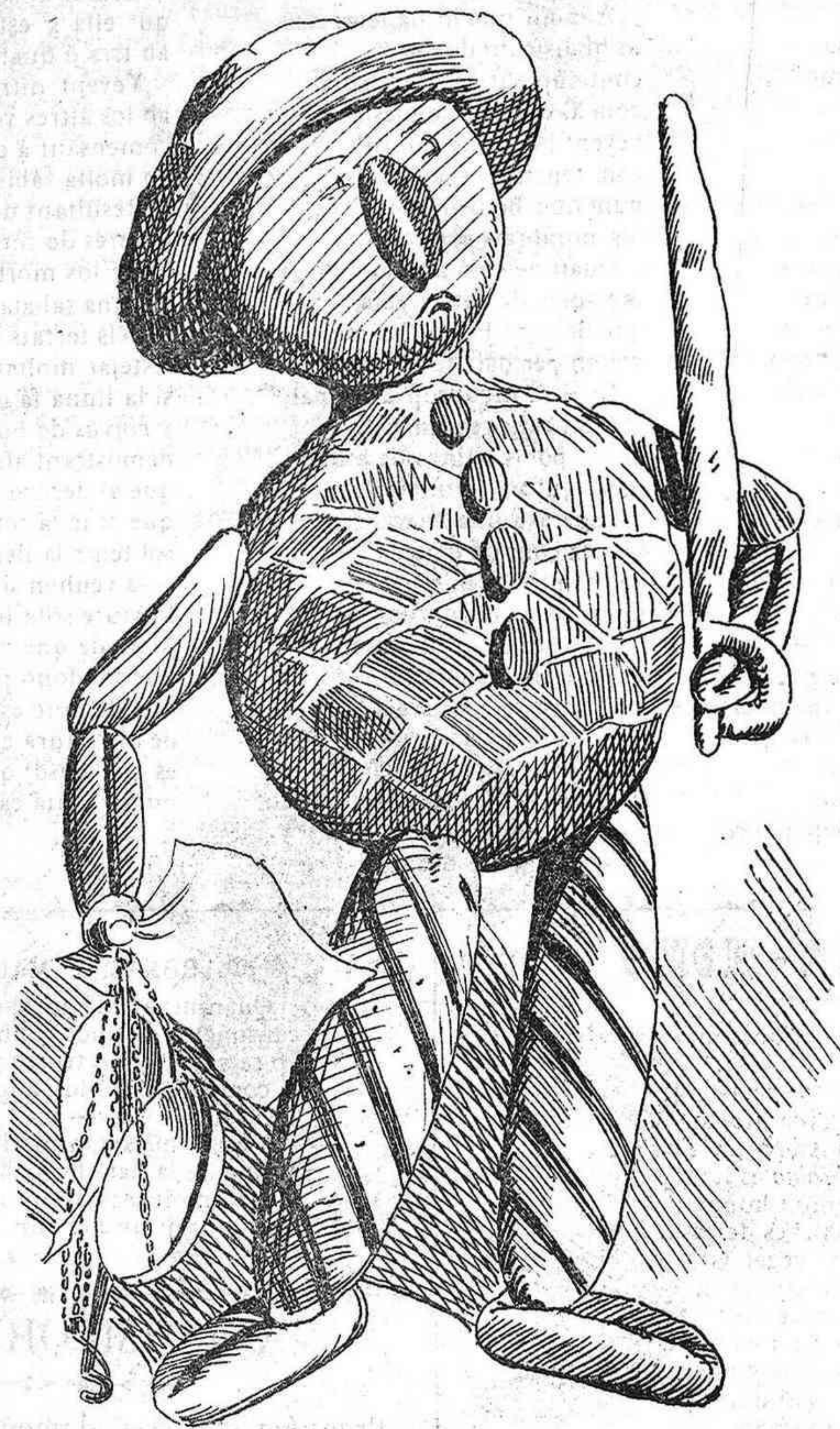
AVIS IMPORTANT

Preguém encarescudament á tots nostres
corresponsals y col·laboradors se servescan
remetre 'ns las cartas ab la certificació degu-
da, puig no recullirém las que en l' Adminis-
tració de Correus siguin detingudas per falta
de franqueig.

Los senyors corresponsals per assumptos
d' Administració deuen certificar sas cartas
ab un sello de 15 céntims; y los senyors cola-
boradors posant en un sobre obert «Original
para imprenta» los basta ab un sello de 1 cen-
tim.

LA TOMASA

BAIXA DELS DRETS

R

Ab lo pá igual m' ha passat;
qu' ha baixat es cosa entesa;
pero... parlant ab franquesa,
jo ni sols me 'n he adonat.

LA TOMASA

BAIXA DELS DRETS

J.R.

Encar que baixi ab excés
lo dret, ningú se 'n atipa,
pus ben pensat, sols en pipa
lo pagés y 'ls tabernés.

DUGAS «CORRIDAS» Y UN TANTO

L'aficionat als toros es l'aficionat de mes afició que 's coneix; hi ha qui dóna la preferència al jugador, y creguin que no es vritat. Lo jugador s'empenya pera jugar; l'aficionat als toros fins robaria la entrada á son pare si no tingués éll quartos pera comprarla.

En Pau es dels aficionats á aquesta funció bárbara, lo mes aficionat. Té una dona, que es un Ravachol, y per rés del mon faria un quart tart al vespre de l'hora que ella li té senyalada; no la contradiria may pera no provocarli la bilis, y á pesar de tot, en la última corrida va jugar lo tot pel tot y va anarhi, encara que per casualitat.

Pigú intse que la setmanada la té de entregar tota, tant, que cada dissapte ella es la que vá al magatzém á cobrar, y li dóna á n' éll lo just pera comprar una paquetilla de quaranta que ha de durarli quinze días.

Ell prou havia fet lo propópit de limitarse com á cada corrida, anant á la porta d'arrastre, consolantse en veurer com treyan als animalóns, y moltes vegadas ajudava á carregar los carros del *Canyét* á cambi d'una sanguinosa y despullada banderilla que llensava al arribar á la porta de casa seva per pòr de que la seva dona no li clavés al clatell si s'atrevia á pujarla al pis.

Pero lo diumenje últim va trovar un company que va dirli per entrar á la plassa. Lo pobre home per no manifestarli l'estát precari á que 'l tenia reduhit la seva costella, va dirli que casualment s'havia deixat

los diners á l'altra ermilla. Naturalment, l'altre va comprarli l'entrada y als pochos minuts 's veyá instalat en lo tendido d'un sol que desfeya lo cervell d'un hotentote.

L'alegría del nostre home no tenia límits; desde 'n *Cúchares* que no havia entrat á la plassa, y ni 's donava compte de si lo sol era calent ó fret.

La corrida va comensar y ab ella las peripecias naturals d'aquesta classe d'espectacles; entussiasmat á cada pas, la seva veu dominava á totas las de la plassa.

— *Más caballos!* — ¡*Olé tu mare!* — ¡*Cobarde!* — *Embustero!*, y altres mil epítetos per l'istil, sortian com un remolí de la seva boca.

Un picador lo va desafiá. Los seus vehins li cridavan: ¡*Que se calle!*. Pero éll, erre que erre... devia pensar que tardaria á trovarse en un'altra y aquella boca era una ametralladora, hasta que al últim va atravesar xiulant per sobre los caps dels del tendido una botella vuyda de gaseosa y va aná á estrellarse en lo cap del nostre home en lo moment de cridar al president: ¡*No lo entiende V...!* Lo tanto va ser de *órdago*... tant que no podent contenirli la sanch ab lo mocador, va ser precis trasladarlo á la enfermeria y al sortir d'ella la corrida ja havia acabat.

Lo seu amich va acompanyarlo á casa seva, hasta mitj enfebrat, y al arribar al pis, qu'era un quart del carrer de la Cadena, la seva dona 'l va rebre ab una descarga d'improperis tant á n' éll com al seu company qu' hasta los vehins van enterarse de tot.

En fi, va ser una corrida, que juntada á la de la tarde, van ser dugas y sumanti lo cop d'ampolla van ser "dos corridas y un tanto".

PEPET DEL HORT.

LO CRIT DE VICTORIA

FAULA

Arrapat en la paret
d'una cambra xica y fosca,
un mosquit molt avispat
espera que toquin horas.
De prompte s'hi veu claror
d'un llum, y al cap d'una estona
se sent un remor estrany
de máfega que 's sorolla.
Es una dona qu' al llit
s'ha tirat... y ara ja ronca.
Lo mosquit, mes aixerit
qu'un pèsol, al veureho, vola
y 's col-loca d'un salt breu
en una de sas galtonas.
Tanta sanch xucla, que á poch
ja está inflat com una bóta.
Aixís tip, lo vol emprén
y après de xiular per sobra
de la víctima, la nit
aquella la passa tota
brunzint entre 'l fosch espay.

cantant himnes de victoria.

Torna á ser de nit. D'alló
han passat vintiquatre horas.
Vuyt de panxa 'l tal mosquit
espera á la amable dona
pero avuy ja es diferent;
perque, en vista de la gloria
qu'obtingué ahir y ab orgull
de veurer que aquella *sopa*
la pahia tant al pel,
sent tan mansa y sustanciosa,
ants de la festa 'l *minyó*,
per la cambra, xiulant, volta,
tot alegre y fent soroll
y entonant cants de — ¡*Victoria!* —
Quan, de cop, la dona, ab llum
dret á la cambra s'acosta
y al sentí 'ls crits del mosquit,
s'atura..., mira..., s'adona

del xerrayre, mentres ell
en un pom del llit se posa.
Ella, sense dir un mot,
agafa 'l llum, lo col-loca
devant d'ell y adelantant
la flama sense fer forsa,
lo fa caure mitj cremat
de potas, alas y trompa;
tant... que al poch rato, 'l mosquit
expira en la palmatória.

¡Quants ne veig com lo mosquit
d'eixa, mes que faula, historia,
que ja al vent crida — ¡*Victoria!* —
avants de guanyá aquest crit;
y sols ab dit clam llensar,
caure al fons del cruel despreci...
Quan clama ¡*victoria!* un neci
may, l'eco, 's deixa escoltar.

JOSEPH BURGAS.

GRAN aquets los personatjes de la Mitologia grega fills d'Urano y de Gea (La Terra), habitants dels països maravillosos de las costas occidentals del Océa. Welcker va demostrá que los cíclopes eran sers místichs y divins com ho prova lo text de Homero. La *Odisea* los representa com tipos de vida salvatge, antitética de la brillant cultura homérica, estranys á tota idea de justicia y de societat, fent vida solitaria als cims de las montanyas y al fons de las cavernas. No cultivavan la terra, encara que s' aprofitessin de lo que 'ls donava dedicantse tan solsament al pastreig. Ulisses arrastrat pel mar, va abordar al país de los cíclopes. Aquets, segons *Decharme*, son personificacions dels fenòmenos del mar y de sos violents furors.

Tal es lo concepte primitiu de los cíclopes lo qual los representa com sers gegantins, de veu terrible y forsa brutal que 'ls feyan capassos de tirar á llarga distancia rocas enormes.

Apart de la tradició homérica que los suposa habitants de Sicilia ó Trinacria y que á pesar de la naturalesa ab que los presenta hasta antropófagos, designa al cíclope Polifemo com pastor discret y hábil, altrás tradicions com la seguida per Hesiodo, los considera com génis del foch y de las tempestats.

Forman aquets cíclopes una triada y porta cada un d' ells un nom significatiu. La fáula conta qu' aquets cíclopes varen ser expulsats del Cel per Urano y després trets de la presó subterrànea ahont estavan, per Júpiter á qui van auxiliar en la guerra contra 'ls gegants. Com servidors de Júpiter varen forjar lo llamp per' éll, ab lo qual lo pare dels deus va ferir á Esculapi.

La tradició que 'ns presenta als cíclopes com obrers de Hefestos (Vulcano) sembla una reminiscencia de la anterior. Aquets ferrers tenian las sevas fornals á l' Etna ó en las illas volcánicas del mar de Sicilia, en hont treballavan baix la direcció del deu.

Com se veu, aquí ja no son los cíclopes las forsas de la naturalesa personificadas; son los dimonis de la metalúrgia y per consegüent, servidors dels deus.

En los últims temps aquets cíclopes tenian noms nous tal com *Acamos* (l' infatigable), *Pyraomón* (anclusa de foch), & &.

Altra tradició, finalment, 'ns mostra á los cíclopes com constructors que varen fer los murs de Tirinto, Micenas y Tarragona. Aquets cíclopes eran set; segons Estrabon, provenian de la Trácia, d' ahont varen fugir passant al país de los curetas, tal volta la *Eubea*, ahont varen importar la fabricació d' armas de bronzo.

Lo que tenen de comú totas aquestas tradicions, es lo carácter en los cíclopes, puig sempre resultan las

forsas y las arts primitives extraordinarias per lo vigorosas.

Los autors moderns, uns han vist en los cíclopes, sers sobrenaturals, meytat reals, meytat fabulosos; altres, ferrers ó constructors primitius, y fins los antiquíssims habitants de Sicilia, tal com ho assegura *Boultz*.

Los grechs donavan cult á los cíclopes. En l' istme de Corinto va veurer Pausanias lo lloch en hont los hi feyan los sacrificis.

Los monuments representan á los cíclopes treballant en la fornal de Vulcano. Pero los mes importants y numerosos d' aquets monuments se refereixen al cíclope Polifemo representat sempre ab un ull sol.

Los assumptos representats sempre de la fáula de Polifemo son las sevas aventuras ab Ulisses y 'ls seus companys, y sos amors ab Galatea.

P. DE H.

CRIDAS

Qualsevol y qualsevolga qu' hagi trobat quatre toneladas de bronzo destinadas á la estàtua de 'n Prim y que devian estraviarse de Reus á aquesta Ciutat ó viceversa, se li regalará una estàtua de guix representant un cucurulla al acte d' encendre 'l cigarro prop d' un cafalch.

GALERIA DE CELEBRITATS

Ab aquest títol y ab tamanyo propi pera ferne un àlbum especial, s' ha publicat una escullida col·lecció de personalitats artísticas en la que hi constan, entre altrás, las senyoras Duse, Borghi-Mamo, Tetrzzini, D' Arkel, Mendoza Tenorio, Franceschini, Rossi, Massanés de González, Alverá, Martinez (Joana), García (Fabiána), Martinez (Conxa), Romero, Campos, Folgado, Alba (Leocadia), etc., etc. y los Srs. Rey Amadeo, Vallés y Ribot, Salmerón, Monturiol, Mancinelli (Ll.), Mascheroni, Tintorer, Sarasate, Calvet (Damás), Bofarull, Soler (Pitarra), Balaguer, Gayarre, Labán, Uetam, García Parreño, Valero, Romea, Mario, Vico, Calvo (Ricardo), García (Domingo), Riutort, Fontova, Lorenzale, Novas, Planas, Galofre, Rosell, Bonaplata, Goula, Edisson, Giró, Pereda, etc., etc.

A pesar del esmero ab que aquets retratos han sigut presentats é impresos sobre paper-cartulina, lo preu de cada exemplar es sols de

10 CÉNTIMS

Pera los senyors col·leccionistas tenim reservats un reduhit número de col·leccions, sens augment de preu.

SECCIÓ FÚNEBRE

Han mort las esperansas de cobrar las gratificacions de la Trasatlántica, havent rebut los sants desenganys.

Secció Regiliosa

SANT DEL DIA:

LA RESURRECCIÓ DE RAVACHOL

A cinch céntims 's vendrá la ressenya del miracle, y á los que la comprin se 'ls regalará una bleda porque se la posin al clatell.

FRUYTA DEL TEMPS

Lo Noticiero té rahó. ¿Y per qué han de matar á ningú?

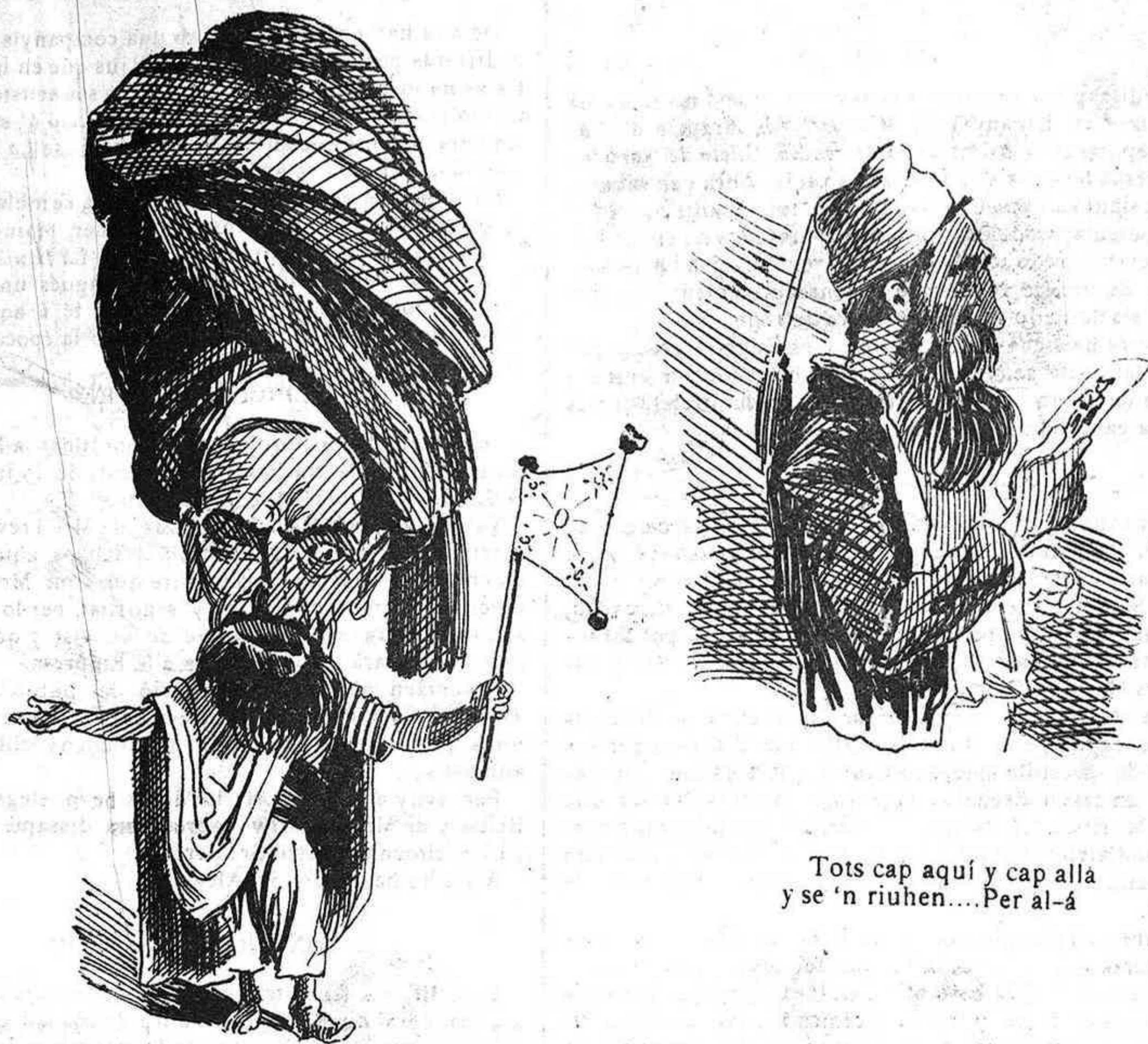
Abiat m' arrivará allí hont me fa aquellas pessigollas.

—Noyal aquest com 'ns mira.
—Deixal.. Jos vull calents jo.

L. ERVETAS
1897

LO PASSATJE DEL BELLVER

Tots cap aquí y cap alla
y se 'n riuhen....Per al-à

Tothom va á la babalá
mirantme y rient... que será?

—E se tipo se habrá escapado del garrote.

Teatros

TIVOLI

Pera dissapte s' anuncia l' estreno en aquest teatro (y ho será també en Espanya) de *Miss Helyeth*, sarzuela de Audran, reputat compositor de *La Mascota* y *Gileta de Narbona*.

Ab verdadera ansia es esperada aqueixa obra per saberse que ha sigut sumament aplaudida en tots quants teatros s' ha representat y además per haver lograt no veurers retirada del cartell en lo teatro que s' estrená (Bufos Parisiens) á pesar de anarse representant consecutivament casi dos anys ó sia desde lo 12 de Novembre de 1890.

La lletra ha sigut acomodada en vers á nostra escena per lo reputat poeta senyor Granés y la protagonista anirá á càrrech de la tant simpática tiple senyoreta Pretel, que es ja mitja garantía de son bon éxit.

CATALUNYA

Per fi s' han donat las últimas representacions de *El Rey que rabió* habent acabat ab tal motiu alguns artistas; entrant á formar part de la companyia lo conegut actor cómich Sr. Eliseo Sanjuan que sigué molt ben rebut en *La Mascarita*, sarzuela que resultá perfectament desempenyada per dit actor y las senyoretas Esplugas (Consuelo) y Ferrero y los senyors Mesejo y Colomé.

S' ha «estrenat» *Luces y sombras*, sarzueleta ja de molts anys coneguda pero refundida, calificada últimment per sos autors de «gacetilla-cómico-lírica» y que sols fou celebrada per un casi diálech de dugas didas que resulta ser una acertada crítica dels famosos remitits dels eminentes actors Ricardo Calvo y Antoni Vico ab motiu de disputarse pera la próxima temporada d' hivern lo teatro Espanyol de Madrid.

També mereixé los honors de l' aplauso lo *motin* de las verduleras que acaba ab la sortida del gos d' en Cánovas.

Lo resto de l' obra bastant pesat, l' execució per part dels artistas, molt fluixa, y la *mise* escénica fou tan poch acertada que vam notar que en lo primer quadro apareixia lo personatge que representa lo «llum del gas» casi á las foscas y 'l que feya de «Electricitat» era il·luminat per llum Drumont.

Los *couplets* anyadits á la jota que cantá lo Sr. Bosch sobressurtiren... per lo insustancials y poch sabrosos.

Al final, entre 'ls murmulls del públich de platea y palcos, sortí (creyém un co-autor de la lletra) que sols fou aplaudit per la *claque* concurrenta al segon pis.

Pera ahir estava anunciat l' estreno de *La hoguera* y pera dissapte lo de *La revista*, aquesta última de Echegaray (M.) y lo mestre Fernandez Caballero.

Celebrarém que lo públich hi trobi bona *sombra* pera poder produhir *llum* als autors y Empresa.

CALVO-VICO

De nou ha obert sas portas ab una companyia de sarzuela dirigida per los senyors Prats y Rius que en las passadas festas ha lograt molt bonas entradas, y sos artistas han sentit molts aplausos, principalment l' *atracció* d' ella, la tiple senyora Nalbert que en la interpretació de *La dama de las Camelias* ratllá á una altura envejable.

En vista dels bons resultats obtinguts, sembla que hi ha lo propósit de actuar en algun dia feyner, tenintse en estudi obras de suma importancia com son *La Bruja* y *Cármén*.

Molt nos alegrariam que al fi hi hagués un artista que ogrés treurer la apatía que 'l públich té á aquest teatro, tornantlo als seus bons temps ó sia en la época de son estreno.

CIRCO EQUESTRE

De notabilíssim equilibrista se pot tildar á Mr. Taylor, puig sos treballs traspasan los límits de lo increible per la difícil seguritat ab que 'ls executa.

Verdaderament desde la vinguda de Mr. Trewey, qu' es l' artista que importá en nostre públich los equilibris malabars, no n' haviam vist d' altre que com Mr. Taylor los executés ab tant d' aplom y seguritat, per lo que resulta son treball un número digne de ser vist y que indubtablement donará grans entradas á la Empresa.

Segueixen obtenint la distinció del públich los clowns *Tonino y Tonet* que cada día s' esmeran en presentar treballs nous y per resultar sumament cómichs obtenen grans aplausos.

Per avuy está anunciat lo debut de la elegante Miss O'Brien y de Mr. Gilbert y 's creu pera dissapte lo del simpátich clown espanyol Sr. Cerra.

Aixís ho ha de fer, Sr. Alegria.

CONCERTS D' EUTERPE

Pera dilluns, festivitad de S. Jaume, anuncia la acreditada societat coral de Euterpe, un altre de sos tan concorreguts concerts matinals formant part del programa las novas pessas estrenadas ab aplauso en lo present any, además de altres del immortal músich-poeta Clavé entre ellas *La fontada* que tan extraordinari éxit obtingué en lo concert passat.

Sabém que actualment lo coro té en estudi una nova composició lletra de nostre amich y colaborador, lo reputat poeta Emili Guanyabens ab música del eminent mestre Goula (paré).

Molt nos plau lo veurer tanta activitat y variació en lo programa.

UN CÓMICH RETIRAT.

G A N G A

Desd' avuy fins al 10 del próxim Agost, mediant la presentació del últim exemplar de LA TOMASA, podrá adquirirse ab un 50 p. % de rebaixa ó sia per 2 RALS, la aplaudida comedia en un acte, del distingit escriptor D. JOSEPH M.ª Pous, titulada:

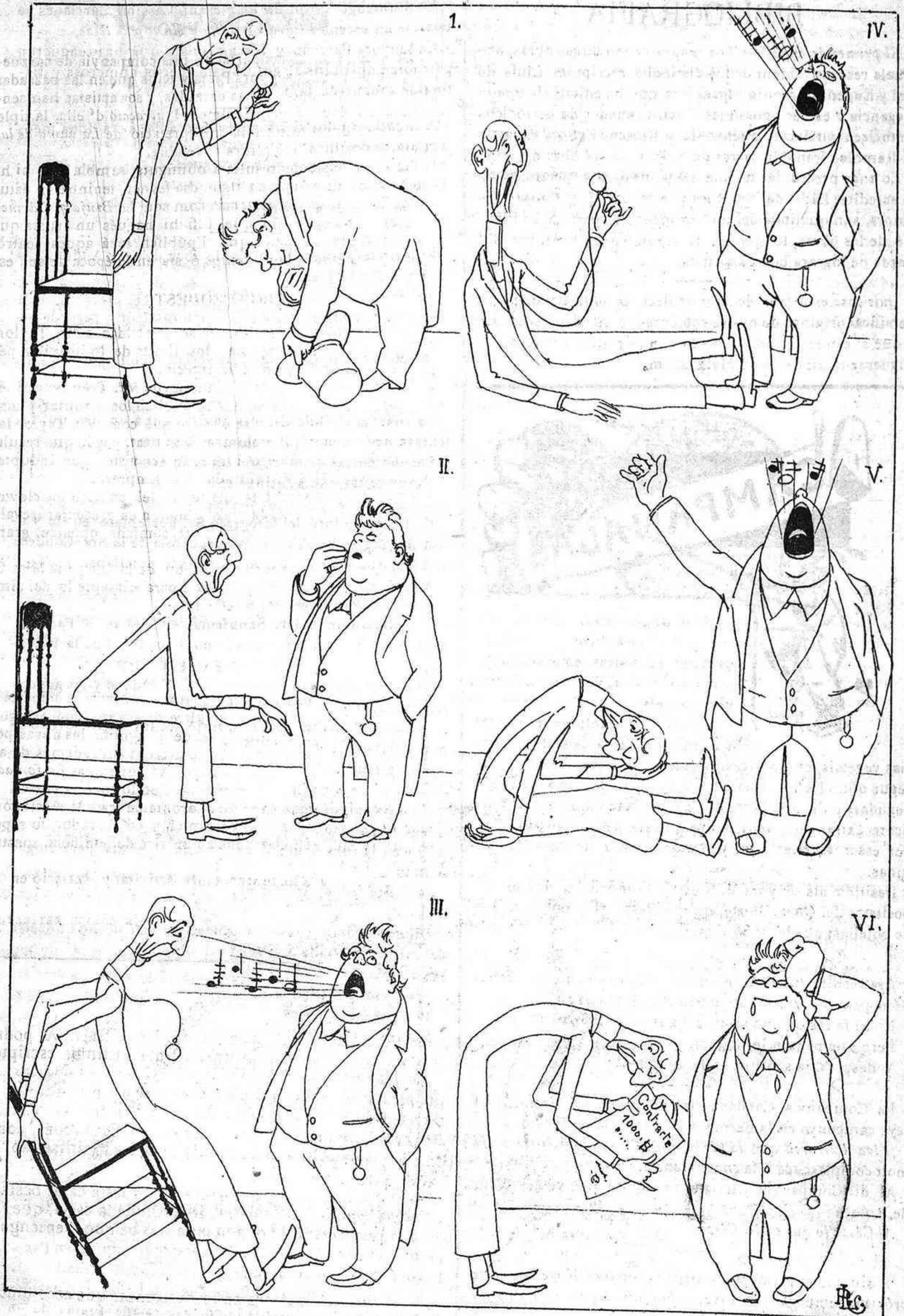
LO POLISSON

NOTA.—Lo TOMO de OBRAS DRAMÁTICAS del reputat autor D. RAMÓN BORDAS Y ESTRAGUÉS, continent 10 obras distintas entre dramas y comédias, qual preu ordinari es lo de 20 rals, podrá adquirirse ab lo 25 per cent ó sia 15 RALS, fins lo día 30 del corrent.

ADVERTENCIA — Los suscriptors de fora, que ho sigan directes d' aquesta casa, bastará que 'ns escriguen enviant l' import de las obras; los que no tinguin dita qualitat, además de la carta, que 'ns envien lo número de LA TOMASA, que 'ls hi será retornat al remétrelihi lo que demanin ó bè que s' entenguin ab lo nostre corresponsal que ja se cuidarà de fer lo pedido.

ADVERTENCIA Á NOSTRES CORRESPONSALS

Totas las obras que resultin ab la rebaixa del tant per cent, no van inclosas ab lo descompte que acostumém er, degut á los molts sacrificis que 'ns ha reportat la combinació y no ser obras editadas per la casa.

BIBLIOGRAFIA

El primer desengaño y *Los cangrejos* son dugas obras, originals respectivament de los distingits escriptors Lluís de Val y Eugenio Antonio Flores las que ha editat ab tota la elegancia y esmero possibles l' actiu venedor de periódichs Francisco Gallardo, duenyo de lo Kiosco «El Sol» situat en la Rambla, frente lo carrer de S. Pau.

Lo anar precedidas de una elegantíssima cuberta deguda al acreditat llápis del Sr. Ross y la reputació que goson sos autors, son qualitats del tot recomenables pera la adquisició de las obras, lo que 'ns fa creuer que lo senyor Gallardo ne lográ bons resultats.

Quisicosa es lo titul de un monólech castellá notablement versificat original de nostre colaborador Amadeo Fernandez y que s' estrená ab molt bon éxit en lo teatro Principal de Figueras la nit de 15 de Maig, últim.

Hem tingut ocasió de tastar lo nou y ja celebrat licor *Quina-Momo* premiat en varias Exposicions y guanyador de diplomas y privilegis specials.

Aquest licor, molt ben presentat y compost senzillament de sustancias vegetals, es un digestiu excel·lent á tot serho, que de segur obtindrà l' acceptació de tots los aficionats á las bonas begudas; puig que pot competir ab las mellors marcas de licors extrangers, tant per sa puresa de composició, com per esser fabricat aquí y estar al alcans de totas las fortunes.

Desitjém als senyors M. Soley y Companyia, únichs depositaris del *Quina-Momo*, que 'n despatxin moltes caixas de botellas; que bè s' ho mereixen.

Ara resulta que l' Ajuntament vol construir los pabellóns pera los *feriants* ab motiu del centenari á Colón.

No hi fa rés que no sigan del gust dels industrials.
Pero que paguin lo lloguer.

Y després, ja son una colla de sábis.

La Companyia Catalana ha inaugurat brillantment la seva campanya en la hermosa y fresca vila de Palamós.

Viva el divorci! que va ser la obra d' inauguració va deixá molt complascuda á la concurrència.

Al dir Companyia Catalana se suposa que volém dir la de Romea.

Al César lo que es del César.

'S diu que la primera obra que 's donará á Novedats en la próxima temporada d' hivern serà un drama titulat: *Dios los cria...*

Exit segur.

Lo diumenge últim en lo elegant Cassino Sarríanés va posarse en escena *El gran galeoto* y *Un cop de telas*.

La senyora Parreño y los aficionats que hi prengueren part foren aplaudits ab entusiasme per la numerosa y distingida concurrència.

A Escocia un butxí ha assassinat á la seva dona mentres estava dormint.

Un altre exemple de lo molt qu' imposa la pena bárbara de mort.

Lo butxil... Vaja, apaga!

L' Herodès, vulgo Tramvia de foch de Sant Andreu, ha fet un' altra desgracia.

Tallar lo bras á una tendra criatura.

Que no 's podrián reclamar indemniscions, pero de *ordago*?

Ja veurian com las desgracias serian menos.

Próbinho.

La guardia civil de Caseras ha detingut á un jove qu' intentava *nada menos* qu' assassinar á sa mare.

Las sentencias de mort son un gran exemple!

¿No es vritat, sábis rutinaris?

En los aparadors del fotógrafo Sr. Ferrepiere en lo Carrer de Pelayo, hi ha un retrato acuarela de la Sra. Condesa de Moy, que *dá la hora* com diuhen los castellans,

A veurerl.

Telegrafian que l' isla Sangfrina, situada en lo Pacífich, ha desaparecut junt ab los 12,000 habitants que la poblaban.

Nosaltres aném fent brometa ab lo Tibidabo y las ayguas subterráneas ...

Jo desde demá 'm poso un trajo de suro que vaig comprar á Palamós.

No vigiléu....

No li ha caigut mala *paparra* al ajuntament ab lo ilustrat colega *El Diluvio*.

Li treu la roba bruta al carrer que n' hi ha pera llogar cadiras.

Ja tindrà feyna, Sr. Porcar.

Dilluns próxim passat va caurer un test d' una finestra del carrer de Ronda que per poch obra la clepsa d' un pobre viandant.

¿Pero esos guardias, para qué son?

Per qué han de ser?

Per rés.

Sembla que 's tracta de disoldrers lo Comité ó Junta Central permanent nombrada per los telegrafistas pera que los representés en los poders públichs á fi de lograr sas peticions y necessitats.

¿Y per arribar aixís, tanta *jarana* en la última huelga?

Vaja que sembla cosas de.... Espanya.

Segons llegim, Mr. Roulez, lo famós inginyer francés autor de aquell *camard* sobre 'ls quatre desafios, ha hagut de eser conduhit á la enfermeria especial del dipòsit en París, á causa de presentar síntomas de enagenació mental.

¿Volén dir que no farán lo mateix fi los *cèlebres* redactors de *Le Gaulois* inventors de la tan cacarejada fugida de 'n Ravachol?

Repichs

En lo tren de Sarriá que pujava lo diumenge á dos quarts de nou cap á aquella població va haverhi un' alarma de *padre y muy Sr. mio*.

Al ser la baluerna dins del túnel, la máquina vá demanar fréno desesperadament, parantse de prompte als xisclets de las senyoras y exclamacions dels *másclos*.

Algúns passatjers ja anavan á saltar á la *línea* lo que no portaren á cap gracias als esforços dels empleyats, evitant una catástrofe pug en aquell moment va atravesar lo tren descendent qu' hauria fet una truyta de carn humana.

Al cap de mitxa hora d' estar dins del *San Gotardo* (sic) vá arribar l' altre tren de Barcelona que fent *esqueneta* al primer vá durlo hasta la pátria dels matóns.

Sembla que la causa de tot va ser la trencada de la *viela* de la locomotora.

Si tingués la empresa mellor material y lo fatigués menos, pot ser no li passaria aixó.

No se perquè aquest tren no s' ha de contentá matant gent.....

¿Que li fan rés?

Ha mort en Florencia un nort americá anomenat *Livingstone*, que en vida tenia sempre la manía de ferse passejar ab cotxes tirats per setze caballs.

Aixó no es res; aquí quan va arribá en Sagasta va ferse tirar per homes en lloch de béstias.

Ja tenim al setmanari de 'n P. del O. defensant indirectament al *ajuntament* ab lo del *Moulin Rouge*.

¡Ditxosa Olla!

Sempre ha d' ensenyar la potal

Desde la última sentencia la estadística criminal está á punyalada per hora y á robo per minut.

Aixó 'ns dona la rahó y si las nostras *ideyas* trovan eco com sembla, los *cucurullas* ja poden dedicar lo seu ridicul trajo pera forros.

De sabata.

Hi ha un carrer que s' esclama de malmés que te lo vestit.

Qu' esperi que tingui llest en Pelayo lo seu.

Que será quan á lo Tibidavo ja hi haja lo volcán.

La companyia del teatro Novedats atrau molt poca concurrencia als teatros de Sabadell y Tarrassa en hont tan brillanta campanya acaba de ferhi la de Romea.

No es estrany faltanhi com hi faltan á la primera de ditas companyias, los bons elements.

Un periódich diu *mogigatos* á los *cucurullas* que van á las sentencias.

Cá!... es fan *cucurullas* pera veurer la funció mes de la vora.

Son los abonats de primera fila.

Casi la *clack*.

La companyia dels ferro-carrils de Tarragona á Barcelona y Fransa pera facilitar l' anada á la festa major de Port-Bou los días 25, 26 y 27 del corrent, ha establert uns bitllets de *ida y vuelta* á preus reduhits.

No diu si es ab condició de comprar *La Velada*.

■ Aquell periódich bunyól, retrógrado, que no llegeix ningú.

Lo *Nautilus*, aquell barco bunyol que cada viatge dona un trastorn porque 's tem s' hagi perdut y qu' está dedicat á escola de guardias marinas, ara tractan *nada menos* de que fassi un viatge de circunvalació al mon.

Home ¿que no podria anarhi á manarlo lo ministre de marina?

Perque aixó d' embarcá en lo *Nautilus* y quedarse en terra es molt cómodo.

Y en lo banch blau encara més.

Hi ha un periódich que diu á Cánovas: *Patibulo permanente*.

¡Bufal!

Aquest si que no té pòr del gos Leon.

Los regalos á la filla de 'n Sagasta valen un capital; los brillants y perlas hi son com sorra.

No falta sino que lo día del casament lo poble desengañi los caballs y tirin del cotxe com varen fer ab son pare.

¡Quánta llana!

La música pera l' himne de lo Centenari, ja no va per certámen. També 's fa per *administració*.

Lo senyor Rodoreda es l' amo.

Aixis no ha de temer competencias.

La enhorabona!

SECCIÓ LLASTIMOSA

Dada la *extensió* de la malaltia de l' acta del Sr. Sedó, 's tem un fatal desenllás.

Lo Sr. Nas-ratat, metje de cabessera no dona gayres bonas esperansas.

Secció Marítima

L' hermosa goleta *Cervantes*, capitá *Martorell*, ha donat las dimissórias al arsenal de Novedats passant á fondejar al de Romea.

'S creu que los demés barcos farán lo mateix si trovan *amarradero*.

AVIS

Á LAS SOCIETATS DE BALL DE CATALUNYA

Trobantnos dintre de la época en que totas las poblacions catalanas celebran la festa major, los Srs. Ribera y Estany, duenyos de la *Litografia Barcelonesa*, Sant Ramón, 5, han preparat un gran y variat assortit de cromos elegantíssims propis pera programas de ball, invitacions, etc.

Las Societats també hi trobarán variació en Carnets pera sócis.

ELEGANCIA, SENS RIVAL Y ECONOMÍA

Dirigirse á aquesta Administració.

XARADA

Tres dos nom de dona
 Dos quarta també
 Igual hu dos quarla
 Lo tot lo mateix:

A. FONTSEROLA.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7 9 0 - Nom d' home.
 4 0 3 9 5 6 7 0 - " "
 1 8 3 7 2 9 0 - " "
 4 7 3 7 6 0 - " "
 5 1 7 6 7 - " "
 6 6 5 0 - " "
 1 8 3 4 7 2 9 0 - " "

6 5 0 9 4 7 0 - " "
 1 8 4 2 3 7 - " "
 3 2 1 0 9 - " "
 6 7 9 0 - " "
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 - " "
 6 0 6 8 - Nom de dona.
 7 3 5 9 5 - " "
 4 8 1 7 6 2 - " "
 4 5 4 7 6 7 8 - " "
 4 0 3 9 5 6 7 2 - " "
 4 7 3 8 - " "
 4 8 3 1 5 - " "
 6 5 0 9 0 3 - " "
 4 2 3 1 5 6 8 - " "
 5 1 7 6 7 8 9 2 - " "
 1 8 3 4 5 6 7 9 8 " "

LLUIS GUIZÁN.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI

Preus de suscripció:

Espanya y Portugal, trimestre. 1'50 pta
 Cuba y Puerto Rico id. 2 "
 Extranger id. 2'50 "
 Número corrent. 0'10 "
 ,, atrassat. 0'20 "

NOTA—Tota reclamació podrà dirigir-se á la Administració y Redacció del periódich, carrer de Sant Ramón, n.º 5. LITOGRAFIA DE RIBERA Y ESTANY.

Lit. Barcelonesa, S. Ramón, 5.—Barña

HOJARASCA

Album de dibuixos per

RAMON ESCALER

ab un prólech del reputat artista

J. LL. PELLICER

Dit tomo artístich conté 64 pàgines profusament il·lustradas ab *historietas, quentos, costums, capritxos, fàbules, copias del natural*, etc., etc, esmeradament impresas ab paper superior y rica cuberta al cromo.

PREU: 4 RALS

Se ven en casa los nostres corresponsals y en la administració, 5, S. Ramón, 5. Los Srs. corresponsals obtindrán lo desquento de 25 p.%, en sos pedidos.